

Utolsó világ

Kő a neved, felém dobod.
Mélyről zuhanó csillagok
nyoma tapad szemembe.

Mindig élő bizonytalan
sütkérezem ágaid közt.
Lépek barázdáidon,
lesimítom, veled érzek.

Lassan oldom képletedet,
mint cipőfűzőt a kisgyerek.
Néha belegabalyodom,
világom tartod a válladon.

Elszunnyadsz hajamon.

Kígyóvörösre gyúlt leveled,
eltemetsz vele. Nem akarod,
mást nem tehetsz.

Lehunyor eszméimet is.

Lélegzeted lélegzetem,
kezünk kiégett kályha:
végső leheletem.

Kérés

A hófelhő tisztaságát,
a mindig-jóra-törekvés
tisztaságát,
a kanyargó utakat
egyenesre váltás
tisztaságát,
a folyamatos
meghalás és
feleszmélkedés
tisztaságát
Add meg nekem...